Wijding en onthulling van het praalgraf
r gesneuvelden en vermoorde medeburgers.

ter gelegenheid van Allerheili-
p plechtige wijze het praalgraf
ers van den oorlog ingehuldigd.
's namiddags trok een talrijke
a stoet naar het kerkhof. Al
ppijen de stad waren er in ver-
gd door afvaardigingen met
dels in rouwfloers gehuld; ook familieleden onzer gesneuvelden, onze gemeente overheden en eene menigte stadsgenooten namen er deel aan. Twee tompetterskorpsen speelden op volgentlijk treurmarchen.

Het kerkhof was reeds zwart van volk, toen de stoet er, onder de schetterende toonen der trompetten zijne intrede deed.

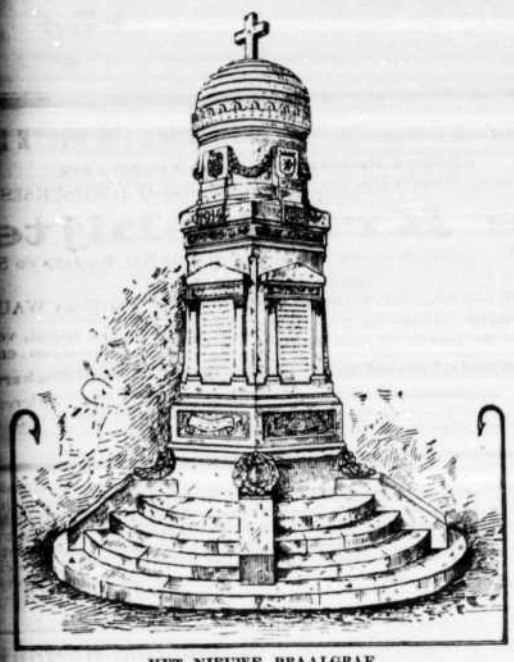

HET NIEUWE PRAALGRAF

cht in het middenpunt van het het waar de middenlanen elkander

zoorzijde, onder het wapen der geren en het jaartal 1914, prijkt asch en het vlaamsch, het volgend 914.

TONGEREN
aan zijn kinderen voor
het Vaderland gevallen
en de slachtoffers
van 18 Oogst 1914.

TONGRES
à ses enfants tombés
pour la Patrie
et aux victimes
du 18 août 1914.

drie andere zijden staan onder het 1918, in gulden letters de namen eid der burgerlijke slachtoffers 18 Augustus 1914, en der jongens geren die vielen op het veld van

idellijk ging de geestelijkheid over zegening van het praalgraf, waarna gebed deed, dat door de omstaan-erd medegebeden.

nam de heer Georges Meyers, en schepen onzer stad het woord, de gemeenteoverheid, en sprak er ende hartroerende redevoering uit:

Waarde Medeburgers,

aam van het Gemeentebestuur heb ar, bij de inhuldiging van het ge-ken ter gedachtenis onzer helden-van den grooten oorlog, en der dier-edeburgers, die op 18 Oogst 1914, n vijand vermoord wierden, eenige s van herinnering en van dank uit

met een diep gevoelen van eerbied rstelijkheid dat ik hier het woord

ntelijkheid en eerbied jegens dege-sedert de eerste oogenblikken van oestende storm, die ons land jaren ig teisteren, de klaren blik hadden plicht die de hunnen was, van de ffers die deze plicht hun oplegde, oet gezegd worden, en herhaald in gelegenheid:

ons dierbaar land, leefde in shap en vrede met alle zijne gebu-ge had de vriendschappelijkste be-gen met de machtige landen die het , met Duitschland, zoowel als met ijk.

gtans, niettegenstaande de onberiz-neutraliteit, die onze houding was gebleven zijn, werd aan ons land het end voorstel gedaan, eenen inval te gen zonder zich te verweeren.

ntwoord was dat van onzen grooten

klonk geheel de wereld rond, als wijs van eer en van mannelijke fier-het klonk als de stem van het gewe-

klonk « neen » niettegenstaande groote macht van den overweldiger. elijke inrichting van zijn leger en heid van onze middelen van ver-

ing Albert had gesproken: « het al zich niet onteeren, het zal de ver-en zijne verplichtingen nakomen, zich verdedigen door alle middelen beit. Een volk dat zich verdedigd t onder gaan.»

an de sombere wouden der Ardennen blinkte oevers, der Noordzee, schaar-ons volk rond zijnen Koning. d aarzelde, niemand twijfelde. Het rd was gegeven; het lot was geval-was geene verdeeldheid meer; de verdwenen, en alle Belgen, Vla-en Walen, hand in hand, treden op harden strijd; de verdediging van gemeenschappelijken bodem!

hoe dan waarlijk zien dat gelijk een rijver het zegde; « het Vaderland lleen is een samenhang van steden huizen, van vestingen en bolwer-aar dat het is: de ziel zelve van het wat in het hart der burgers over-van het hart der voorouders».

Ja, het Vaderland is samengesmolten door gelijke idealen en belangen, door gemeenschappelijke herinneringen, door het werken en het strijden van die ons voorafgingen.

Het leger trok ten strijde.

Wie onder ons heeft nog in het oor niet het luiden der klokken, dat in elke stad, in ieder dorp, tijdens de donkere, warme zomernacht, onze jonge mannen te wapen riep.

Het was het sein van het afscheid!

Zij moesten eenige uren later, hunne teergeliefde ouders, hunne echtgenoote, hunne kinderen, hunne verloofde verlaten.

Smartelijk oogenblik!
Oogenblik van tranen en van rouw.
Hoe lang zou de oorlog duren?
Zou men zich weerzien?

Trots de droefheid, trots het doodsgevaar dat ze voor de oogen zagen naderen, trots de verlating van het vaderlijk huis, en voor onze jongens, van hunne zoo zoete stad Tongeren, ondanks dat alles trokken zij weg. Het was voor het Land!

Wanneer zouden ze wederkomen?

En dan begon de oorlog met zijn afgrijselijkheden.

Het gebulder van het kanon te Visé, hier kort bij aan den boord der Maas, de heldhaftige gevechten te Luik, in de forten.

Luik viel maar de wederstand der Belgen, van onze jongens, want veel onder hen streden te Luik, had gansch de wereld verwonderd, ze hadden men heeft het gezegd, het gevecht van David tegen Goliath hernieuwd.

De Belgen moesten terug trekken.

Slag van Namen, slag van Haelen, slagen voor Antwerpen!

Wie zal ze beschrijven gelijk het behoort?

Een man tegen vijf, een man tegen tien!
Antwerpen viel op zijne beurt.
Het leger trok op den Yzer, den onsterfelijken Yzer af!

En men kon met waarheid zeggen dat de nederlaag der Belgen glorierijker was dan de schoonste zegepraal!

En was het ook geen zegepraal die het behaalde, grooter dan de grootste? Het Belgisch Leger had den vijand opgehouden; dagen, weken lang had ons leger stand geboden, en den eindzegepraal voorbereid.

De oorlog moest vier jaren duren.

Jaren van lijden voor onze dapperen, jaren van ontbering, en bijzonder jaren van treurige scheiding voor degenen die hier in het bezette land, in onze stad Tongeren, hunne geliefkoosde verdedigers zoo vurig hoopten terug te zien.

Hoeveel gebeden stegen niet op voor hen in onze kerken?

Hoeveel niet voor het kruisbeeld in het nederig huis van den burger en den werkman?

De jaren schreden toch voorbij, vervuld met angst, gebrek en bekommernis.

1918. Het jaar der verlossing, de dag van den triomphantelijken optocht van onze soldaten in den schoone rijk gekleurde herfst.

Vlaggen en bloemen, toejuichingen en muziek!

Ieder stad, ieder dorp, was voor onze helden een nieuw feest van dankbaarheid.

Waarom moesten aan de vlaggen rouwstrikken gehecht zijn?

En waarom bij de blijdschap der bevrijding van het Land, moest in zoovele harten, de smart zich doen gevoelen van het wreed verlies van zooveel gesneuvelden?

Van Tongeren waren er 42 jongens op het veld van eer gevallen, trouw aan het recht, voor de vrijheid, voor het Land; de beste van allen!

Ja! zij hadden kunnen uitroepen, zij jonge mannen, voor wie het leven, met al zijn glimlachelijke aantrekkelijkheden, open stond, zij hadden kunnen uitroepen « Gustans gustavi paululum melli» et ecce morior.»

Zij hadden maar weinig van de zoetheid des levens geproefd, en reeds zijn zij gestorven!

Maar zij waren kinderen van God en van het Vaderland, en met vreugde gaven zij hun leven, met de woorden op de lippen en in het hart:

« Dulce est pro patria mori.»

Zij zullen leven in onze harten.

Zoo lang Tongeren zal bestaan, zal zijne bevolking ook de nacht van 18 Oogst niet vergeten, nacht die plotseling, het uitbarsten moest medebrengen van brand, plundering en moord. Wie, die ze beleefde, zou haar uit het geheugen verliezen? Twaalf onzer medeburgers, onnoozele slachtoffers, vielen onder de kogels; zij stierven de dood der martelaars.

Op het hier opgericht gedenkteeken, staan uitgebeiteld de namen van onze op het veld van eer gesneuvelden: **Zij vielen voor het recht.** En daar ook staan de namen onzer vermoorde medeburgers: **Zij vielen door onrecht.**

Eere aan hunne gedachtenis.
Rust aan hunne ziel.

Deze aandoenlijke rede, werd met eene plechtige stilte aanhoord, en maakte een zichtbaren indruk op al de aanwezigen.

Nogmaals deden de klaroenen hunne slepende toonen over het kerkhof weergalmen, terwijl de vaandels zich bogen over de grafstede.

Vervolgens traden de afgevaardigden der Maatschappijen vooruit en legden bloemenkransen neer aan de voeten van het praalgraf.

Na de officieele inhuldiging en toen de stoet ontbonden was, kwamen de oudstrijders, vergezeld van hunne vaandels, insgelijks kronen nederleggen op het graf hunner gesneuvelde makkers.

Eene talrijke menigte schaarde zich nogmaals rond het praalgraf, terwijl M. Neyrinckx, voorzitter van den Invaliedenbond, hulde bracht aan de overleden helden en na de afgrijselijkheden van den oorlog geschetst te hebben, een oproep tot den vrede deed, dien hij ook aan de overledenen toewenschte. Ten slotte bedankte hij de stad Tongeren voor het prachtig grafmonument dat zij aan de slachtoffers van den oorlog bezorgd heeft, en de inwoners die in zoo groot getal aan deze huldebetuiging deelnamen.

Tot 's avonds toe bleven de talrijke bezoekers van het kerkhof het schoone praalgraf bewonderen, waarvan het voetstuk schier verdween onder de vele bloemen en kransen die er waren neergelegd.

KLAROENSTOOT

Bij het Monument der Gesneuvelden en Slachtoffers van Tongeren.

Kom, burgerij der oudste Jekervest,
Die stond met roem al eeuwen door omtrest
Van 's veldheers fijne staven,
Volgt op den stoot van mijne plechtklaroen,
5 En hangt ontroerd uw hulde- en dankfestoen
Hier om uw graf der graven.
Het bergt uw schat van menig heldenborst,
Waarin Ambiorix den rechten dorst
Der vrijheid weer zag branden,
10 Gebroken vazen van het dierbaar bloed
Van België, dat in zijn plichtenmoed
Ter spitse klom der landen.
Dit teeken, dat hier hoog in 't midden rijst
Der teekenen van trouw, en opwaarts wijst
15 Naar 's Hemels liefdewallen,
Wil onverpoosd het hart der stad gewekt,
Daar 't met zijn zuil en eergesteente dekt
De liefde van ons ons allen.
Wat stijgen er gestalten uit dit graf
20 Die liefde met het schoonste kleed omgaf!
O moeders, vrouwen, bruiden,
Ouders en kind'ren, laat hun deze keur!
Zooals de Kerkprins in de martelkleur
Uw tranen kwam beduiden.
25 Rust helden! sier der uwen en der stêe!
Uwe asch is 't pand, het heiligst, van den vreê.
Wij off'ren onze beden,
Dat eenmaal, wen uw heldenlijf verrijst,
De Rechter u ten eeuw'gen vrede wijst,
30 Om 't offer hier beneden.

H.

Aanteekeningen. Vers 2-3. De Tongeren werden al krijgsberoemd door de scherp gestelde geschriften van Cæsar. De Romeinen schreven veel met toegesneden schachten van Egyptische palmen. 20-24. Herinnering aan de opwekkende, troostrijke brieven van Kardinaal Mercier, die de hooge liefdedaad van het aanvaarden van den heldendood in 't licht stelde. Het bloedrood kleed eens Kardinaals beteekent, dat hij bijzonder bereid moet zijn, zijn leven te geven, gelijk de martelaren.

Stads & Provincienieuws

ONS MENGELWERK.

Heden eindigen wij ons boeiënd mengelwerk: ***Het Geheim van den Commissaris van Politie***, dat bij onze lezers een groote bijval genoten heeft.

In ons aanstaande nummer beginnen wij de afkondiging van: **Het Avontuur der zes Napoleons**, een kort verhaal, dat slechts eenige weken zal duren, doch met belangstelling zal gelezen worden.

Daarna zal een nieuw mengelwerk verschijnen, dat zeer in den smaak onzer lezers zal vallen, en hen voor eenige maanden eene aangename en boeiënde lezing zal verschaffen.

TONGEREN. — Doodenhulde. — De kerken onzer stad hebben Allerzielen hun gebruikelijk groot getal gelooviger zien toestroomen, dewelke naar christelijk gebruik aan hunne afgestorven verwanten de innigste hulde brachten, die hunne zielen het aangenaamst en het voordeligst is: de hulde van het gebed.

Allerzielendag was de lucht grijs; de zon bleef achter dikke regenwolken verdoken; 't was het klassieke Allerzielenweer.

Van in den vroegen morgend was het een onverpoosd gaan en komen naar het kerkhof, van menschen met bloemen en rouwkransen.

Vooral chrysanthèmebloemen werden meegedragen, en met stil gebaar naar hunne bestemming gebracht.

Op de begraafplaats was het stil en ingetogen, maar toch zeer druk. Alle graven waren netjes opgeharkt, met nieuw groen versierd of getooid met bloemen. Aanhoudend kwamen en gingen de menschen: zij vonden hun dooden terug en brachten er de zinnebeelden van liefde die niet vergeet, van rouw die niet sterft. En te midden der aangebrachte bloemen werd, tusschen twee tranen in, een diepgevoeld gebed gestort tot lafenis der dierbare afgestorvenen.

— Eene Limburgsche Compensatiekas voor familievergoedingen. — Sinds eenigen tijd is de gedachte van den kindertoeslag in gisting bij onze Limburgsche patroons. Inderdaad, wij zijn hier in Limburg, net in denzelfden toestand gevorderd als deze, die de menigvuldige compensatiekassen van het zuiden van België: Henegouwen, Oost- en West-Vlaanderen eerst, tot stand heeft gebracht. Wij zijn hier in Limburg, als in een tang genepen tusschen de kolenbekkens van Luik en Genck, waar kindertoeslag, eerst in de charbonnagen, dan weer in de andere nijverheden der omstreken, uitgeleend werd, hetgeen de tang enger en enger maakt; zoodat wij in alle nijverheden zullen moeten meegaan, willen wij de uitwijking onzer beste arbeidskrachten naar gunstiger oorden vermijden.

Het zelfstandig invoeren van familieloon, waartoe eenige Limburgsche patroons genoodzaakt werden over te gaan, kan niet lang volstaan en heeft ten anderen nergens voet gevonden. Nochtans eischt de rechtvaardigheid dat de prijs der produkten rekenschap houde met het volle levensrecht van de voortbrengers. Individuel kan dit niet geschieden. En zoo past het, in het loonstelsel, naar sociale rechtvaardigheid en naastenliefde, dat hare loonarbeiders in de onderhoudskosten van het grooter getal kinderen voorzie.

En alzoo zijn er door de patroons per nijverheid of per streek compensatiekassen gesticht gewoerden, waarin de patroons storten in procent van hun totaal looncijfer en waaruit een toeslag betaald wordt aan de vrouwen der daglooners, naar hun getal kinderen.

Het is in het licht dezer gedachten, dat verleden vrijdag eenige patroons te Tongeren vergaderden en het praktisch inrichten van zulke kas bestudeerden. Zij namen in overzicht de organisatie: der Landelijke kas der bouwbedrijven en openbare werken, der Hollandsche kassen voor familievergoedingen, der compensatiekas der Luiksche textielnijverheid en besloten een projekt standregelen op te stellen tot alle Limburgsche patroons beschikbaar. Dit projekt is onder drukpers en zal dus weldra aan de liefhebbers kunnen overhandigd worden. Voor alle inlichtingen nopens deze compensatiekas zich te wenden tot de h.h. W. Gielen, stoomzagerij, Bilsen, of E. Delvoie, beheerder der « Scieries Tongroises », Noorderwal, 9, Tongeren.

Get. E. D.

— Benoeming. — Wij vernemen met genoegen dat de Eerw. Heer Henri Peters, Bestierder der Ambachtschool St-Laurent te Luik, benoemd is tot Groot-Vicaris bij het Bisdom van Luik, in vervanging van onzen diepbetreurden hulpbisschop Mgr Laminne.

De Eerw. Heer Peters is de zoon van onzen geachten stadsgenoot, M. Jacques Peters-Rubens, eere-bestuurder der buurtwegen, te Hasselt.

Hij is geboren den 11 November 1886 te Dendermonde. Hij deed zijn humaniora in het bisschoppelijk kollege van Hasselt en was daarna te Leuven leerling in het Seminari Leo XIII, toen bestuurd door Mgr Mercier. Na zijn studies van godgeleerdheid in het Groot Seminarie van Luik, werd hij priester gewijd den 21 Augusti 1910, en den 1 October daarop werd hij leeraar genoemd aan het kollege St-Lambert, te Herstal.

E. H. Peters maakte den oorlog 1914-1918 mee als krijgsaalmoezenier. In 1919 riep Mgr de Bisschop van Luik hem tot het bestuur van 't gesticht St-Laurent, dat onder zijn ieverige werking een school van eerste orde geworden is.

De redactie van de **Postrijder** biedt aan den nieuwen Groot-Vicaris zijne eerbiedige en welgemeende gelukwenschen.

Mevrouw ROBERT CHRISTIAENS-LAMINNE;
Mijnheer en Mevrouw J. RUBENS-LAMINNE en familie

bedanken de menigvuldige vrienden en kennissen voor de deelneming en de blijken van toegenegenheid hun bewezen bij het afsterven van hun geliefden broeder, zwager en oom

Mgr J. J. LAMINNE

Hulpbisschop van Luik.

— Rechtbank van Oorlogschade afgeschaft. — Bij Koninklijk Besluit van 8 September 1924, wordt de rechtbank voor oorlogsschade van Tongeren afgeschaft, met ingang van 1 November, daar al de aanvragen door de geteisterden ingediend, eene oplossing hebben bekomen.

Een ander Koninklijk Besluit van zelfden datum, voorziet voor 1 Januari 1925, de afschaffing der rechtbanken van Hasselt, Marche en Turnhout.

Het meerendeel der rechtbanken voor oorlogsschade, zullen toekomend jaar kunnen verdwijnen.

—Tooneelmaatschappij « De Witte Lelie.» Met de vertooning van toekomenden Zondag slaat de « Witte Lelie » plotselings heel andere wegen in. Ver buiten de wallen onzer stad verspreidde zich hare faam op tooneelgebied: uiterst flink werk werd geleverd met opvoeringen als die van « Tosca» en « De Onbekende Vrouw », in het meer literaire genre heeft zij ook kreaties voor het voetlicht gebracht die eenieders bewondering afdwongen, men denkt slechts aan de opvoeringen van « Het Verleden » en « Sonna ». Ditmaal echter heeft onze maatschappij het plan opgevat de toeschouwers eenen plezierigen avond te doen beleven en daartoe is « DE KRIBBEBIJTER » wel uitstekend geschikt. « Eene lustige familiegeschiedenis » zoo intituleeren de schrijvers hun werk met reden want weinige komedies tintelen zoo van fijnen en gezonden humor.

Een tafereel bevat eene verrassing, zoodat het niet te verwonderen is dat beroemde kunstenaressen als Netty Hart en Emma Koch zich gewaardigden dit successtuk in het Volksgebouw te Antwerpen te spelen. Ook valt er op zedelijk gebied niets op te merken zoodat er kans bestaat ditmaal iedereen te bevredigen!....

— XVe Meulemansconcert. — Dit Concert wordt door de Limburgsche Orgel- en Zangschool en Hulskring gegeven in den namiddag van 7 December te Tongeren, van 14 December te Hasselt en van 21 December te St-Truiden met de medewerking van de gemengde koren van hoogergemelde organismen; van het gekend snarenkwartet **Lejeune** uit Luik en van den Heer **E. Borgers**, eerste tenor van den Vlaamschen Opera te Antwerpen.

Het programma dat later uitvoerig zal worden medegedeeld bedraagt eene suite van tien oude vlaamsche liederen bewerkt voor vierstemmig gemengd koor, het snarenkwartet in b; groote terts van den Limburgschen meester; en fragmenten uit Benoit, Mortelmans, Jongen e. a.

Tongeren, Hasselt en St-Truiden leveren steeds bomvolle zalen bij deze eerste-rang-uitvoeringen, geen twijfel of het zal nog zoo zijn dit jaar.

Verandering van woonst.

Dokter STAS-DEWALEFF, heeft zijne woning overgebracht, van den Leopoldwal, Tongeren, naar de **Putstraat, n° 35,** (oud huis Tribunaal van Oorlogsschade).

— Meisjespatronaat. — Het Bestuur van het Sint-Ludgardis Meisjes Patronaat heeft de eer de ouders, familieleden en kennissen der meisjes van de Zondagsschool uit te noodigen op de plechtige **Prijsuitdeeling** die zal plaats hebben in den Volksbond op zondag aanstaande, 9 November om half zes stipt. Te dier gelegenheid zal een luisterrijk en wel ingericht feest gegeven worden dat het geacht publiek ten zeerste zal bevallen.

De familieleden onzer Katholieke Zondagschoolmeisjes zullen eens te meer gade slaan, welk goed de kinderen leeren in het Patronaat.

Programma van het Feest:

Klompkensdans
(gymnastiekoefeningen door de kleinen).
Gerechtigheid Zegepraalt!
(boeiend drama in 2 bedrijven).
Bekoord.... en Gevallen!
(koddig blijspel in 1 bedrijf).
Uitdeeling der Prijzen.

Dit programma zal voorzeker eenen grooten bijval genieten. Dus Ouders, allen op uwen post om half zes stipt, in den Volksbond. **Ingang vrij.**

— Sterfgeval. — Woensdag had in O. L. V. Kerk, onder een groote toeloop, de plechtige lijkdienst plaats van Mej. Mathilde Hougaerts, gepensionneerde onderwijzeres, geboren den 18 Januari 1849, en er godvruchtig overleden den 1 November 1924, voozien van de laatste HH. Sacramenten.

De betreurde overledene was eene oprechte christene. Zij was een der oudste leden van de Congregatie van O. L. V. waarvan zij jubilaris was, en een ieverig lid der Derde-Orde van St-Franciscus. Toen zij onderwijzeres was, was zij geacht en bemind van hare leerlingen, die allen eene levendige en dankbare herinnering van haar bewaard hebben. Om hare diensten te beloonen die zij aan den Godsdienst bewezen heeft, schonk Z. H. de Paus haar de Medalie Bene Merenti, en de Koning vereerde haar met de Burgerlijke Medalie van 1^e klas en de Herinneringsmedalie der Regeering van Z. M. Leopold II.

Hare nagedachtenis zal in zegening blijven.

Aan de naastbestaanden bieden wij ons chistelijk rouwbeklag.

— Tijdelijke Tuinbouwschool te Tongeren. — Zooals wij 't voorzien hadden waren de leerlingen talrijk die verleden zondag in de Gemeente Jongensschool de twee eerste lessen bijwoonden.

M. Braecke sprak over de groenselteelt in het algemeen en legde duidelijk de bereiding van den grond voor deze kultuur uit.

M. Amédée Vroonen had voor onderwerp zijner eerste les de Tuin. Hij trok vooreerst de aandacht van zijne toehoorders op den invloed van de natuurwerkkrachten: lucht, licht enz. op de planten. Hij legde breedvoerig uit dat de kultuur van fruitboomen en deze der groenselplanten in eenen zelfden tuin, enkel mogelijk zijn, wanneer de eischen van beide soorten planten in acht genomen worden en, wat men de burgerstuin noemt, (goensels en fruitboomen) aangelegd wordt op zulke manier, dat de eene reeks planten er geene plaats bekleedt ten nadeele van de andere.

Hij sprak nog over de hoedanigheid der gronden die men moet uitkiezen voor de fruitboomteelt en wist door teekeningen en wel gekozen voorbeelen, zijne les, oprecht opvathaar te maken. Ook ben ik overtuigd dat de meeste leerlingen, uit deze twee belangrijke lessen, veel nut zullen getrokken hebben.

Sluiten wij, met de gedachte aan te halen van een der oudste toehoorders den zoo ernstigen en ieverigen ambachtaman vriend Lu.... die onlangs zegde: « Zulke lessen zouden niet door vijftig, maar door twee honderd leerlingen moeten bijgewoond worden!»

Wij hopen dat de overige nog zullen bijkomen.

Navolgende lessen: zondag om 1½ en om 2,35 u. in de Gemeente Jongensschool.

Nieuweling.

MARKTPRIJZEN:

Boter, den kilo	.	fr.	19.00 tot 19.50
Eieren de 26	.	fr.	27.00 tot 27.50
Konijnen		fr.	14 tot 24
Hennen, de koppel		fr.	20 tot 28
Kiekens »		fr.	14 tot 10
Duiven »		fr.	7 » 7.50
Tarwe	de 100 kilos		fr. 107.00
Rogge	»		» 102.00
Haver	»		» 98.00
Gerst	»		» 102.00
Aardappelen		fr.	55.00 tot 65.00
Hooi	de 1000 kilos	fr.	350.00 tot 400.00
Stroo	»	»	175.00 » 200.00

Paardenmarkt te Tongeren, Donderdag 20 November aanstaande.

Markt van Borgloon

Konijnen, het stuk 15.00 tot 20.00 fr. — Hennen de koppel 17 tot 19 fr. — Kiekens de koppel van 10 tot 12 fr. — Duiven van 7 tot 8 fr. de koppel. — Boter, de kilo, 18.00 tot 18.50 fr. — Eieren, de 26, 25.50 tot 26.00 fr. Aardappelen 45 tot 50. — Peeren 20 tot 35. Appelen 30 tot 90.

Dinsdag 11 November
MAANDELIJKSCHE PAARDENMARKT TE HASSELT.

PROVINCIERAAD VAN LIMBURG.

Dinsdag vergaderde de provincieraad in buitengewonen zittijd voor de herziening der taksen, ten bedrage van één miljoen, op de koolmijnen welke door de regeering verworpen werden, als zijnde te hoog. De raad heeft nu, rechts tegen links, de taksen verminderd op 600.000 fr., 't zij 48 centiemen per ton uitgehaalde steenkool. Er werd ook 20.000 fr. toelage gestemd voor het inrichten van Vlaamsche leergangen ter hoogeschool van Leuven.

OFFICIEELE AKTEN.

Bij koninklijk besluit van 4 November 1924, is de heer Swerts (V. J.) boventallig griffier bij de rechtbank van eersten aanleg te Tongeren, tot griffier bij deze rechtbank benoemd, ter vervanging van wijlen den heer Vanstraelen.

— Bij koninklijk besluit van 4 November 1924, is de standplaats van den heer Barthels (M. J. J. F.) notaris te Munsterbilsen, naar Genck overgebracht.

— Bij koninklijk besluit van 20 October 1924 wordt de heer Rubens A.-H.-M., Staatscommissaris bij de rechtbank voor oorlogsschade te Tongeren, naar die te Leuven overgebracht.

Bij hetzelfde besluit wordt de heer Rubens, A.-H.-M., tot Staatscommissaris bij de rechtbank voor oorlogsschade te Leuven, voor een nieuw termijn verloopende op 30 Juni 1925, benoemd.

—Aan de hierna vermelde gemeenten der provincie Limburg worden de volgende toelagen verleend am ze te helpen in het betalen der onkosten veroorzaakt door de uitvoering van gezondmakingswerken:

Coursel 2.533 frank. — Hasselt 7.500 — Overpelt 6.189 — Klein-Gelmen 1.494.

Kroonprins Leopold
IN DE BROUWERIJ VAN HAECHT-STATIE.

Z. D. H. Prins Leopold van België gevoelt, gelijk iedereen weet, een levendige neiging voor alles wat de toekomstige nijverheid van zijn land aangaat.

Hij heeft, reeds sinds eenigen tijd, eene reeks studiebezoeken afgelegd in de belangrijkste instellingen van de verschillende vertakkingen der binnenlandsche nijverheid.

't Is alzoo dat, op Vrijdag 24 l. l., de Naamlooze Vennootschap « Brasserie de Haecht » de eer heeft genoten Hem in hare ruime model-instellingen te ontvangen.

Reeds van in den vroegen morgend wapperde de Belgische Driekleur op de kruin der onlangs opgerichte gebouwen.

Op de koer der Brouwerij waren een tiental zwaar met tonnen bier beladen vrachtautos op rij gerangschikt.

Allen waren met driekleurige vlagjes versierd en pronkten van netheid.

Omstreeks 9 1/2 ure hield de koninklijke automobiel aan de Brouwerij stil. Zijne doorluchtige Hoogheid stapte uit. Hij werd verwelkomd door den Voorzitter van den Beheerraad der Brouwerij, den Heer Jos. De Meulemeester, en na de gebruikelijke voorstellingen ving het Bezoek der Brouwerij aan onder de verstandige leiding van Mijnheer Eug. De Ro, Beheerder-Bestuurder.

Op dit oogenblik werd het teeken tot het vertrek der vrachtautos gegeven; zoodat zij allen voor Zijne Majesteit deflieerden. Dit gebeurde in bewonderenswaardige regelmatigheid. Alsdan werd Prins Leopold in verscheidene zalen binnengeleid. Hij stelde als echte kenner een levendig belang in het mekaniek gedeelte, alsook in de afwisselende verwerkingen der brouwkunst.

Na het bezichtigen van verschillende lokalen kwam Prins Leopold in de ruime nieuwerwetsch-ingerichte brouwzaal. De Beheerraad der Brouwerij was ten zeerste vereerd toen de Prins, op verzoek, toestemde de produkten te proeven. Hij dronk smaakvol twee glazen bier, waarbij Hij roemde op de aangename en zuivere hoedanigheden van de bieren, bijzonder van het overal beroemde Bock-bier.

Het bezoek liep daarmede ten einde. Bij het verlaten der Brouwerij was gansch het personeel op den doortocht vereenigd en stonden op twee rijen geschaard.

Mijnheer De Ro stelde zijne oudste en trouwste werklieden aan Prins Leopold voor, alsook de verschillende Oud-Strijders. Tot ieder van hen stuurde Hij eenige bemiernelijke en aanmoedigende woorden toe.

Voor zijn vertrek werd de Prins, in naam der Brouwerij, een prachtigen bloemengarf aangeboden, bestemd voor H. M. de Koningin.

Het bezoek van Z. H. had twee uren geduurd en allen die het bijwoonden zullen er het beste aandenken van meedragen.

Tot slot van dit heuglijk bezoek, werd den bureelbedienden een feestje aangeboden; menig fleschje werd te dier gelegenheid geledigd.

De werklieden werden niet achteruit gesteld: ieder werkman kreeg tot gedenkenis eene ruime geldelijke toelage.

Iedereen is ten zeerste voldaan, roept « leve Prins Leopold!» en vergeet dien gedenkwaardigen dag niet.

DEPOTHOUDER V^r TONGEREN & OMSTREKEN,

G. Van Horenbeeck.